

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1806

гр. София, 28.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 28.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **1901** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от „Клише“ ЕООД, с адрес [населено място], чрез управителя С. М. срещу Заповед № РД-21 от 10.02.2023г., с която Директорът на РИОСВ Б., на основание чл. 158, т.4, чл. 159 и чл. 160 от ЗООС е спрял достъпа и ползването на обектите, реализирани в поземлени имоти с идент. № 81178.50.65 и 81178.50.66, собствени на дружеството по КК на [населено място], местност „А.“, [община].

Предмет на настоящото производство е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на така издадената заповед, допуснато по силата на закона.

Основанията, сочени в жалбата са следните: 1. Заповедта е видимо необоснована. 2. В заповедта не са посочени особено важни държавни или обществени интереси, които засягат околната среда и на които забавеното изпълнение би могло да причини значителни или труднопоправими вреди. 3. Съображенията от военно-отбранителен характер са извън компетенциите на издателя на акта. 4. Забраната за достъп и ползване на собствен имот, с оглед разпоредбата на чл. 17, ал.3 от Конституцията, може да бъде само извънредна временна мярка с цел защита на обществени интереси, каквито не се доказват в процесния случай.

Делото е постъпило в съда чрез органа, който е заявил становище за неоснователност на направеното искане за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта, като счита, че същото не съдържа относимите според закона основания за това.

Искането е допустимо по реда на чл. 16б, ал.4 от АПК, като подадено в хода на образувано производство по оспорване на акта, предварителното изпълнение на който се иска.

Съдът приема същото за неоснователно, поради следното:

Заповедта, спирането на чието предварителното изпълнение се иска,

представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК. Налице е подадена жалба срещу този административен акт. Съгласно чл. 160, ал. 5 ЗООС обжалването на наложената ПАМ не спира изпълнението ѝ. Следователно обжалваната заповед подлежи на предварително изпълнение по силата на закона. В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК. Предвид това съдът приема, че направеното искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед е допустимо.

Същото съдът преценява и като основателно.

При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно, възможността от настъпване на значителни или труднопоправими вреди за жалбоподателя (арг. чл. 166, ал. 2 от АПК). Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Анализът на текста предпоставя обоснования извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя.

В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Настъпването на вредата следва да е достатъчно вероятно и тя следва да е определена по вид и размер.

Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Разпоредбата изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства

по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното (тъй като е по силата на закона) предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти, а в хипотезата на чл. 60, ал. 1 АПК преценката на органа е върху наличието на обстоятелствата, които допускат предварителното изпълнение.

В процесния случай разпоредените с акта е спиране на достъпа и ползването на обектите, находящи се в имоти ПИ № 81178.50.65 и ПИ № 81178.50.66, собствени на дружеството по КК на [населено място], местност „А.“, [община]. Наредено започване на пломбиране със срок до предприемане на действия от страна на дружеството по освобождаване на процесните имоти от всички налични ситуирани в тях съоръжения, обекти и оборудване.

Мотивите на заповедта се базират на предотвратяване и преустановяване на административно нарушение, свързано с опазване на околната среда.

От множеството групи мотиви, изложени в акта, съдът приема, че релевантно се явява установеното, че в имотите са ситуирани обекти, както следва: 8 броя жилищни контейнери, 2 броя каравани с дървен подиум и навес. Обектите са със собствен санитарен възел. Водоснабдяването е със собствен сондаж в един от имотите. Изградени са площадкова канализационна и водопроводна мрежа, система за отвеждане на отпадъчни води – събирателна шахта и резервоар.

Посочено е, че реализираните обекти в имотите и сондажа са изградени без проведени процедури по глава бта от ЗООС и чл. 31 от З..

Последното съдът приема, че представляват вменените твърдяни от органа нарушения на екологичното законодателство, тъй като останалите изложени в акта, не касаят нарушения по ЗООС и З..

Предпоставка за издаване на акт от типа на оспорения е наличието на нарушения на екологичното законодателство, като тяхната липса или наличие ще се прецени в хода на делото по същество.

За нуждите на настоящото производство, следва да бъде преценено дали лицето обосновава противостоящ интерес, който да е причина за уважаване на искането.

В този аспект, съдът приема, че от изложените в искането основания, като релевантно следва да бъде преценено нарушението на правото на собственост. С допуснатото предварително изпълнение ще бъде препятствано правото на достъп на собствениците до обекти в техни имоти, като същите ще бъдат и пломбирани. Същите обаче са изградени без провеждане на процедура по реда на ЗООС и З., при наличие на задължение за това. Следователно, съдът приема, че така вменените тежести върху жалбоподателя, представляващи препятстване на ползването на обектите в имотите, до разрешаване на въпроса със законосъобразността по същество, представлява съразмерна и логично следваща мярка. Касае за метод на административна принуда, какъвто е характерът на акта. При данни за необходимост от специален ред за ползване на имотите на жалбоподателя, вкл. чрез поставяне в същите на сгради и съоръжения, и при данни, че този ред не е спазен, така предвидената забрана за експлоатацията им, се явява правилна и обоснована. Дали е необходимо да се спази този ред, респ. дали установеното от органа представлява нарушение на ЗООС, ще бъде преценено в хода по същество.

Останалите изложени от жалбоподателя твърдения касаят спора по същество, а

не искането за спиране на изпълнението и не следва да бъдат обсъждани в настоящото определение.

Воен от горното и на основание чл. 166, ал.4 от АПК , съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на Заповед № РД-21 от 10.02.2023г., с която Директорът на РИОСВ Б., на основание чл. 158, т.4, чл. 159 и чл. 160 от ЗООС е спрял достъпа и ползването на обектите, реализирани в поземлени имоти с идент. № 81178.50.65 и 81178.50.66, собствени на дружеството по КК на [населено място], местност „А.“, [община].

Определението подлежи на оспорване в седмодневен срок пред ВАС.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: